

Arrest

nr. 40 897 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. SOENEN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Edo tribe te behoren. U bent geboren te Edo State – Oredo op 24 maart 1988 en groeide daar op.

In 2004 vertrok u met uw vriend (J.) naar Delta State. Toen jullie in Warri toekwamen wilde u de olieraffinaderijen zien. Jullie troffen er 'militanten' en één van hen vroeg of jullie iets mee gingen drinken. In de pub vertelde hij over de organisatie – Movement for the Emancipation of Niger Delta (hierna MEND) – en nadien bracht hij jullie naar gouverneur Ekpemupolo, de leider van Camp5, een afdeling binnen MEND. U besloot in november 2004 toe te treden tot MEND en verbleef sindsdien in Camp5. Uw taak bestond uit patrouilleren en ervoor zorgen dat iedereen die binnen kwam gecontroleerd werd. In februari 2009 werd u samen met drie andere personen – (J.), (E.) en (L.) – opgepakt door de federale soldaten. Jullie werden opgesloten in een legerkazerne te Ikoyi en er gevraagd wie

jullie sponsors waren. Nadat u één week de cel met (J.), (E.) en (L.) deelde, werd u drie maanden in eenzame opsluiting gehouden. Eind mei 2009 werden jullie vier door drie soldaten meegenomen en op een boot gezet met als advies om niet meer terug te keren. Jullie arriveerden op 6 juni 2009 in België en sindsdien hoorde u niets meer van (J.), (E.) en (L.). Op 8 juni 2009 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen die u ervoer met de Nigeriaanse overheid omwille van uw lidmaatschap bij de militanten van Camp5, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst legde u betreffende uw vertrek naar en verblijf in Delta State vage verklaringen af.

U verklaarde dat u in 2004 samen met uw vriend (J.) naar Delta State vertrok omdat het vakantie was en u iets wou leren over de achtergrond van (J.) (gehoor CGVS, p.3-4). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om de volledige naam van (J.) te geven, gaf u aan dat u alleen de voornaam kende (gehoor CGVS, p.4). Het is niet alleen merkwaardig dat u iemand die u enkel bij de voornaam kent zou volgen naar een onbekende State omdat u zijn achtergrond wou leren kennen, frappanter is dat u gedurende ruim 4 jaar, van november 2004 tot februari 2009, met (J.) in Camp5 woonde en u geen weet hebt van zijn achternaam (gehoor CGVS, p.7).

Bovendien dient te worden opgemerkt dat toen u gevraagd werd om de buurdorpen van Camp5 te noemen, u aangaf dat er geen dorpen in de buurt lagen, maar dat Warri dichtbij lag. Toen u daarop gevraagd werd om de dorpen in de buurt van Warri te noemen, gaf u aan dat er verschillende dorpen zijn, maar dat u slechts één dorp in de buurt van Warri kende – Okpe – omdat u er niet opgroeide en u weinig wist van de nabije dorpen (gehoor CGVS, p.6). Er dient te worden vastgesteld dat Okpe op 32,5 kilometer van Warri ligt en dat een aanzienlijk aantal dorpen dichtbij Warri liggen dan Okpe (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd om kreek te noemen in de buurt van Camp5, gaf u aan dat u enkel de kreek kende waar u de militanten voor het eerst zag. U gaf verder aan dat u geen enkele kreek in de Niger Delta van naam kende (gehoor CGVS, p.6). Van iemand die van november 2004 tot februari 2009 in Delta State - Camp5 woonde (gehoor CGVS, p.3) mag men verwachten dat zijn geografische kennis van deze regio beter is. Het feit dat u steeds in Camp5 verbleef kan geen excuus zijn voor uw zwakke geografische kennis van deze regio, daar u patrouilleerde aan de grenzen van het grondgebied van Camp5 en daar verschillende leden van Camp5 op missies in de buurt gingen (gehoor CGVS, p.7) en u dus - op zijn minst onrechtstreeks - vernomen moet hebben welke dorpen en kreek er in de buurt van Camp5 lagen. Bovenstaande onwetendheden betreffende de geografische omgeving van Camp5 en Warri ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verblijf in Delta State - Camp5.

Verder kunt u uw betrokkenheid bij MEND - Camp5 niet aannemelijk maken.

U gaf aan dat u aan een kreek nabij Warri 'militanten' van MEND zag (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd naar de naam van de kreek, gaf u aan dat u deze gewoon als 'kreek' kende (gehoor CGVS, p.4). U gaf aan dat één militant vroeg of jullie iets mee gingen drinken en dat hij vertelde hij over MEND en jullie bij gouverneur Ekpemupolo, de leider van MEND bracht (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u gevraagd werd of u de naam van deze militant wist, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.5). Later gaf u aan dat gouverneur Ekpemupolo, de leider van Camp5 is (gehoor CGVS, p.6). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, gaf u aan dat Camp5 onder MEND valt en dat u niet weet wie de leider van MEND is (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat MEND een algemene naam is en dat er verschillende groepen onder vallen, maar u kende enkel de uwe, met name Camp5 (gehoor CGVS, p.5). U verklaarde verder dat er meer dan vijftig mensen in Camp5 woonden. Toen u gevraagd werd om de leden van de groep waarvan u lid was te noemen, gaf u aan dat u enkel (J.), (E.) en 'general' kende (gehoor CGVS, p.7). Het is ongeloofwaardig dat u na een verblijf van november 2004 tot februari 2009 in Camp5 slechts drie mensen kent, waarvan u er twee bij de voornaam kent en één bij de roepnaam. Verder gaf u aan dat u patrouilleerde en dat anderen schepen kaapt en aan kidnapping deden. Toen u gevraagd werd met wie u patrouilleerde, ontweek u de vraag door te stellen dat soms schepen van Shell en Chevron gekaapt werden. Toen u daarop gevraagd werd of u namen van schepen kon geven die gekaapt werden door militanten van Camp5, gaf u aan van niet. Evenmin wist u namen van mensen die ontvoerd werden door militanten van Camp5, omdat dit niet tot uw taak behoorde (gehoor CGVS, p.7).

Bovenstaande talrijke en grove onwetendheden betreffende personen, activiteiten en groeperingen die deel uitmaakten van de dagelijkse omgeving waarin u vertoefde, maken uw verblijf en activiteiten in Camp5 van november 2004 tot februari 2009 totaal ongeloofwaardig. De vervolging door de Nigeriaanse overheid omwille van uw lidmaatschap bij de militanten van Camp5 is bijgevolg ongeloofwaardig.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

Toen u gevraagd werd hoe u aan uw geboorteakte kwam die u voorlegde, verklaarde u dat uw vriend (J.) deze opzond. (J.) kreeg het document van uw neef (J.I.) die naar de rechtbank ging en – in de naam van uw vader – een verklaring onder eed aflegde zodat hij uw geboorteakte kreeg (gehoor CGVS, p.8). Het feit dat deze persoon naar de Nigeriaanse rechtbank gaat om een document op uw naam aan te vragen, terwijl u uw land ontvluchtte uit vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten, roept ernstige vragen op bij de waarachtigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Bovendien leverde de Nigeriaanse rechtbank uw geboorteakte af op 19 juni 2009, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte werd hogerop reeds besproken. Ze toont uw identiteit aan, welke niet in twijfel wordt getrokken. U legde verder een lidkaart van MEND voor, maar om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde dat u een lidkaart van MEND nodig had om aan te tonen dat u lid van Camp5 was (gehoor CGVS, p.8). Eveneens opmerkelijk is dat deze lidkaart ondertekend werd door 'Governor Ekpemudolo, terwijl zijn naam 'Government Ekpemupolo' is (zie administratief dossier). U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moeten blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Aangaande het feitenrelaas voegt verzoeker in het verzoekschrift toe dat zijn vriendin P. werd gearresteerd. Hij verkreeg hieromtrent de verklaring van advocaat O.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker citeert de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 49 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker merkt op dat:

- zijn vriendin P. werd gearresteerd zonder vorm van proces, hetgeen door de advocaat wordt bevestigd;
- het cultureel gebonden is dat mensen elkaar bijna uitsluitend bij de voornaam kennen en dat het uitzonderlijk is dat ze ook de familienaam kennen;
- hij de geboorteakte via een kennis heeft verkregen. Zijn land is niet zo geïnformatiseerd als België zodat niet kan worden verwacht dat de instelling waar de geboorteakte verkregen is, op de hoogte was van het feit dat verzoeker gezocht werd;
- hij in al zijn verklaringen steeds correct de naam Ekpemupolo vermeld heeft zodat ten onrechte een schrijffout in zijn lidkaart tegen hem wordt gebruikt.

Verzoeker verwijst naar artikel 1, (A), 2 van de Vluchtelingenconventie en meent dat het element 'gegronde vrees voor vervolging' inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in de Conventie van Genève vermelde redenen bestaat. De commissaris-generaal heeft niet op correcte wijze rekening gehouden met verzoekers asielmotieven die wel degelijk aanvaard worden, in acht genomen de objectieve gegevens die over Nigeria bekend zijn. Volgens verzoeker roept het Commissariaat-generaal ten onrecht ongeloofwaardigheden in als reden van weigering.

2.1.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen

mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker verklaarde dat hij in november 2004 toetrad tot de MEND en in Camp5 verbleef alwaar hij, tot zijn arrestatie in februari 2009, instond voor het patrouilleren en controle van de personen die het kamp binnen kwamen. Van verzoeker kan derhalve verwacht worden dat omwille van deze functie kennis heeft van de ligging van het kamp alsook van zijn bewoners. Het is dan ook niet plausibel dat verzoeker ondanks een verblijf van meer dan vier jaar onwetend is over dorpen en krekens in de omgeving (administratief dossier, stuk 3, p.6) en dat hij slechts drie namen kan melden van de “meer dan 50” personen die in het kamp verbleven (ibid., p.7). Aangaande Camp5, zijn beweging/organisatie, is verzoeker tevens onwetend of deze nog andere locaties heeft (ibid., p.6) en welke groepen, behalve Camp5, ook nog onder de koepel van MEND vallen (ibid., p.5), hetgeen niet te rijmen is met zijn beweerd engagement.

Dergelijke vage verklaringen omtrent essentiële elementen van zijn asielrelaas ondermijnen verzoekers beweerd lidmaatschap van Camp5.

Deze ongeloofwaardigheid wordt verder versterkt door de bijgebrachte geboorteakte omdat het niet geloofwaardig is dat een kennis naar de Nigeriaanse rechtbank gaat om een document op zijn naam aan te vragen, terwijl verzoeker het land ontvluchtte uit vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten. Daarenboven werd de geboorteakte afgeleverd door een Nigeriaanse rechtbank op 19 juni 2009, wat logischerwijze niet zou gebeurd zijn indien hij daadwerkelijk in de negatieve aandacht van de autoriteiten stond.

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. De bijgebrachte brief van advocaat O. kan, gelet op de voormelde vaststellingen, verzoekers geloofwaardigheid in het geheel niet herstellen. De brief werd bovendien in faxkopie bijgebracht zodat deze omwille van de manipuleerbaarheid van faxkopieën authenticiteitwaarde ontbeert.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de omschrijving van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet en stelt dat het onderzoek naar de toekenning van de subsidiaire bescherming gestoeld is op andere gronden dan de vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. Volgens verzoeker is er een manifeste afwezigheid van een afzonderlijk onderzoek in het kader van de subsidiaire bescherming.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.1.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS